

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
(SZTAB GENERALNY)

8612 J2
Warszawa dn. 20. IV. 1922 r.

Oddział II.

Nr 11166/II.

*Kopi
czem. odnien
KSD*

De

Adjutantury Generalnej

Przedkładam przy niniejszym do wiadomości
artykuł p.t. "Specjaliści wojskowi o konferencji w Genui",
umieszczony w "Izwiestjach" z dn. 9. IV. 22 r.

Szef Wydziału Organizacyjnego

[Signature]

m a j o r

ADJUTANTURA GENERALNA
NACZELNIEGO WODZA
L. Nr. 8612 J2
Wpisano dn. 25. IV. 1922 roku
Wyszło dn. — 1922 roku
Załączników

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

11166

SPECJALISCI WOJSKOWI O GENUI

Wędzowie armji kennej e kenferencji

Współpracownik nasz odbył kenferencję z dowódcą S.K.O.W. tew. Wereszkiwym i komendantem I armji kennej tew. Budiennym.

Kenferencja genueńska - mówią tawarzysze - przypuszczają hależy zdeka okieksznać zakusy żadnych wrażeń wejaków, którzy z nadzieją wiesny getawi rzucić się w wir awantur krwawych. Bejewcy pierwszej armji kennej doskonale są obznajmieni z powodu zwołania kenferencji Genueńskiej, że skenale zdają sobie sprawę z konieczności wejścia na drogę pertraktacji handlowych, wiedzą również, że jeśli nawet ktoś kapitulował w sprawie genueńskiej, to napewno nasi przeciwnicy, którzy tak uperczywie i kategerycznie zarzekali się nawiązania jakichkolwiek stosunków z nami.

Zajęci pracą codzienną, wśród której nie ostatnie miejsce zajmuje akcja pomocy kozakom, są którzy pracują nad uprawą roli, bejewnicy getawi są na pierwsze wezwanie naszych przywódców rzuciwszy się do walki krwią własną welność pracy ekupić.

A. A. Brusilow e naszych długach wdzięczności względem sprzymierzenych.

Współpracownik ^{nie} zwrócił się do A. A. Brusilowa z prośbą e wyjaśnienie w jakim stopniu okazały nam w okresie wojennym pomoc państwa sprzymierzone, jak często żądały od ^{nie} "sprzymierzeńcy" ofensywy, aby w ten sposób ulżyć im na froncie, i jak wielkie są straty nasze poniesiane w tych ofensywach.

Okazując nam nie nie znadzącą pomoc sojusznicy równocześnie nieustannie żądali, abyśmy w ustawicznej trwali ofensywie przy niepewności ich na froncie zachodnim.

Decydująca ofensywa Niemców w sierpniu 1914 r. na froncie zachodnim wywołała przedwczesną ofensywę wszystkich naszych armii, co spowodowało esławianą klęskę armii Samsonowa. Ofensywa nasza w roku 1916 uchroniła Włochów od rozgromu. Na front południowo-zachodni przerzucenie oddziały nie tylko z najbliższych odcinków frontu rosyjskiego, ale i z włoskich i francuskich odcinków frontu. Tak samo w dalszym ciągu cudzoziemscy przedstawiciele w chwilach własnych niepewności żądali od nas reszpekcja ofensywy, bez względu na nieprzygotowanie armii naszych do walki. Po rewolucji lutewej, przedstawiciele "sejuszników" zwłaszcza włosi kategorycznie zażądali, abyśmy zaatakowali Węgry, nie licząc się zupełnie z trudnościami powstałej sytuacji.

"Krwia rosyjską, przelaną w ofensywach, powziętych na mocy żądań "sejusz-
ników", zakańczył A.A. Brusilow - zapłacony tajemnie za skazaną nam
przez nich nieznaczną penec.

rozprawy
Rozmowa z b. generałem Wł. Apuszkinem

(od naszego pietrogradzkiego kores-
pondenta).

Odwlekanie konferencji, wahanie mecarstw odnieście wzięcia czy nie
wzięcia w niej udziału, uwarunkowanie udziału od zaspokojenia tych lub in-
nych żądań - ~~to~~ wszystkie dowody, że w Genewie Rosja nie spotka się z jedne-
litą postawą przeciwników, sytuacja ta w znacznym stopniu ułatwia stanowisko
Rosji Sewieckiej.

[Generał Apuszkin dowodzi, że]
Przyjście do wniosku Europy o konieczności nawiązania rokowań pokoje-
wo-handlowych z Rosją, spowodowało szereg perypetiów dla Europy w wystąpieniach
przeciwko Rosji. *Ważyloby aby te owe powtórzenia?* ~~Czyż można oczekiwać ich powtórzenia?~~ ~~Wątpliwe.~~ Natomiast
można oczekiwać demonstracyjnych przygotowań do walk, będą one miały na celu
li tylko psychologiczne zaniepokojenie nas. Będą te jedynie przygotowania,
które nigdy się czynem nie staną, gdyż ani Francja, ani Anglja nie może li-

czyć na zwycięskie wyjście z awantur wojennych przeciwko Rosji skierowanych
Dlatego też wśród nich niema jedności i szczerości stosunków. Głędu
nie należy brać w rachubę, nie zastąpi on solidarności. Jakkolwiek trudnym
jest stan materialny Rosji Sew., lecz nie zaprzeda się ona za chleb cedze-
ziemcem, potrafi ona odprzeć wszelkie zakusy interwencyjne, ekupacyjne,
jak również wszelkie operacje smierzące do ewakuowania kierunkiem ekene-
micznym i politycznym Rosji. Należy poświęcić w szeregu ekonomicznych kwestji
podlegającym obradom na konferencji niemałą uwagę sprawom pozostającym
w związku z naszą obecną państwową. Nie wiem, czy do programu kompetencji
konferencji należy sprawa granic. Dla Rosji sprawa ta ważna jest ze wzglę-
dów strategicznych i ekonomicznych. Cała nasza granica zachodnia w chwili
obecnej jest przeprowadzona w ten sposób, że stwarza dla nas sytuację w tych
obu względach niepomyślną. Nowe zakreślenie granicy każdego sprowadzi
całkowicie ruch kolejowych na naszych linjach po granicznych, gdyż najważniej-
sze i najbliższe węzły kolejowe pozostały po tamtej stronie granicy. Sytuacja
skazuje

Rola na relacji Europejskiej. W takiej roli Rosja wraz z jej 100 mil-
ionową ludnością, nie zdąży zachować równowagi ekonomicznej w Europie.

Ożywienie ruchu każdego kolejowego i możliwość szerokiego
rozwoju sieci kolejowej — to najważniejsze punkty, które muszą być roz-
wiązane na konferencji genueńskiej ze względów ekonomicznych i wojennych.
Zrozumiałym jest fakt, że konferencja nie powinna stawiać nam przeszkód,
że nie powinna ograniczać rozwoju siły wojennej republiki — jak lądowej,
tak morskiej. Jest to jedyne zabezpieczenie naszej samodzielności ekono-
micznej. Front ekonomiczny w obecnych warunkach politycznych nie może
istnieć, nie sparłszy się o front wojenny. przeciw przeciw przeciw przeciw przeciw przeciw
się musi kolenią jednego lub kilku państw, dzielących je "na sfery wpły-
wu". Taki los spotkał Chinę, lecz Rosji nie można porównać z Chinami.

NEW YORK
POLSKIE
ARCHIWUM
INSTYTUTU

POLSKIE
ARCHIWUM
INSTYTUTU
New York

Wszyscy też uczestnicy konferencji genueńskiej winni wiedzieć o tem, pociągający od Polski i Finlandji, skierowany na Anglii i Finlandji.

Wzrostem
Interwiew z dewotą ~~markingaxxtakux~~ kerpusu merskiego Dąbrowskim. (~~od naszego pietrogrodzkiego korespondenta~~)

W ścisłym związku z transportem handlowym pozostaje sprawa floty wojennej. Żadne z państw dążące do utworzenia floty handlowej nie może wyrzec się obrotu dróg transportowych, jak i samego transportu. Ochronę tę zrealizować można dwiema drogami: gwarancji międzynarodowych lub zbrojną siłą wojenne-morską. W chwili obecnej Europa z łatwością wskazana przez Beckmana Helwega, kanclerza niemieckiego traktuje umowy międzynarodowe, jakie szpargały bezwartościowe. Wzgląd ten zmusza nas do zwrócenia uwagi na najważniejszą w tym wypadku ochronę dróg merskich - zbrojną siłą. Zaobserwować się daje ze strony najsilniejszych mocarstw merskich dążenie do ograniczenia uzbrojenia merskiego i skrópowania słabszych konkurentów. Rosja siewiecka będzie zmuszona zetknąć się na konferencji genueńskiej z usiłowaniami Ententy skierowanymi ku ograniczeniu merskiego uzbrojenia Rosji. W żadnym razie nie można się na to zgodzić, gdyż Rosja siew. bardziej niż ktokolwiek pamiętać powinna, że właśnie jej, a nie komu innemu liczyć należy na siły realne, które jedynie zagwarantować mogą swobodę i bezpieczeństwo ruchu transportowego merskiego i floty handlowej.

Drugim ściśle wojennym zadaniem merskiej siły zbrojnej jest ochrona wybrzeży. Przy całym pacyfizmie Rosji siew. w stosunku do sąsiadów najkrajniejszym warunkiem osiągnięcia prawdziwego pokoju - jest przygotowanie wojny. Ostatnią sprawą, jaką należałoby poruszyć i rozszerzyć na konferencji jest swoboda ruchu rosyjskich okrętów we wszystkich, oraz dążeń ranie ich do portów cudzoziemskich. Prawo to przysługuje wszystkim bez zastrzeżeń

skrętem wojskowym na wodach neutralnych. Nie wielkie jednak ma znaczenie, gdyż skręt wypływający z portu własnego nie może znaleźć przystani w żadnym cudzoziemskim porcie. Sprawa ta ma doniosłe znaczenie w okresie pokoju.

Trudne przewidzieć, jakie formy faktyczne przybierze konferencja genueńska, nazbyt zawikła i skomplikowana jest sieć intryg politycznych, którą omotała nas Ententa. Jednak bez względu na jej koniec, bez względu na to czykolwiek się na konferencji osiągnie bądź nie ten krok naprzód, który pozwoli Rosji sowieckiej wydeścić się z nieskończonej trudnej sytuacji.
